

F. t. midlert. I. om lån til byggeri til erstatning for sanerede ejendomme m. m.

Det må antages, at den gældende byggestøttelovgivning til en vis grad vil kunne anvendes også på genopbygningen af saneringsområder, men da der i disse områder tillige bliver tale om byggeri af rene forretnings- og erhvervsjendomme samt af beboelsesejendomme af en karakter, som ikke vil kunne opnå almindelige byggestøttelån, forekommer det påkrævet at etablere en særlig långivning.

I det omfang, som det vil være muligt, vil statslån blive ydet efter reglerne i den gældende byggestøttelov.

Da formålet med lovforslaget er at få tilendebragt saneringsarbejderne i Adelgade-Borgergade kvarteret, hvor den hidtidige genopbygning er sket med støtte i henhold til reglerne i kapitel I i midlertidig lov nr. 179 af 9. april 1941 om støtte til byggeri, har man udformet lovforslaget på grundlag af denne lovs regler, uden at man derved har taget stilling til, hvorledes regler om offentlig støtte til genopbygning af saneringskvarterer i almindelighed bør udformes.

Lovforslaget indeholder ikke væsentlige ændringer i forhold til loven af 9. april 1941, kapitel I.

Man har dog i forslagets § 4 foretaget redaktionelle ændringer for at præcisere, at ydelsen af statslån ikke bør medføre rentetab for staten.

Efter forslaget kan der højst udlånes et beløb til byggeri af den nævnte særlige karakter på 18 mill. kr. i tiden indtil 1. april 1956.

Foruden bestemmelser om hjemmel til ydelse af statslån til nybyggeriet, indeholder forslaget bestemmelser om adgang for kommunen til ydelse af huslejetilskud.

Til § 1.

Efter den midlertidige lov nr. 179 af 9. april 1941 kunne der til personer og selskaber, som iværksatte byggeri på saneringsområder, ydes lån for ialt indtil 20 mill. kr. fordelt med 16 mill. kr. på hovedstaden og 4 mill. kr. på købstæderne, dog således at der var mulighed for at overføre ubrugte midler fra det ene område til det andet.

Af disse midler blev der til ialt 4 byggeforetagender i Adelgade-Borgergade området givet statslån til et samlet beløb af ca. 6,7 mill. kr., medens resten af midlerne, ca. 13,3 mill. kr., ikke blev forbrugt.

375 Forelagte lovforslag m. m.

Da man vanskeligt på forhånd vil kunne afgøre i hvilket omfang den almindelige byggestøttelovgivnings midler vil kunne anvendes til byggeri på saneringsområder, forekommer det rigtigst at fastsætte størrelsen af midlerne, som kan ydes til lån i medfør af bestemmelserne i nærværende forslag til et beløb svarende til ca. de ubrugte midler af den tidligere bevilling, dog således at beløbet under hensyn til den stedfunde prisudvikling siden 1941-lovens udløb fastsættes til 18 mill. kr.

Til § 2.

Bestemmelserne muliggør, at midlerne til finansiering af indtil 90 pct. af anskaffelsessummen tilvejebringes gennem kreditforeningslån, hypotekforeningslån (eller andre foranstående lån), statslån og grundprioritet, idet denne sidste altid skal have pantesikkerhed inden for 90 pct. af anskaffelsessummen.

Støttens størrelse forekommer under hensyn til de herskende finansieringsforhold både nødvendig og passende.

Til § 3.

Bestemmelserne afviger fra de i den almindelige byggestøttelovgivning indeholdte regler om garanti, men under hensyn til de særlige vilkår, der i øvrigt gælder for lån i medfør af forslaget og til, at der i virkeligheden er tale om en genanvendelse af en tidligere låneform for særlige formål, må det anses for hensigtsmæssigt at bibeholde tilsvarende regler som i 1941-loven.

Til § 4.

I betragtning af, at der i den almindelige byggestøttelovgivning er hjemmel til at yde lån til nedsat rente og med afdragshenstand, og når henses til karakteren af de byggeforetagender, der vil kunne finansieres i medfør af lovforslaget, synes renten at burde fastsættes til den sædvanlige markedsrente for statsobligationer. Et bidrag til reserve- og administrationsfonden på $\frac{1}{5}$ pct. af lånets hovedstol svarer til byggestøttelovgivningens regler.

Til § 5.

For løsningen af opgaven med at fremskaffe erstatningsboliger til familier, som bliver husvilde gennem rydningen af saneringsområdet, skønnes det påkrævet at skaffe kommunen hjemmel til at yde hus-